

Hof van Cassatie van België

Arrest

Nr. P.18.1312.N

**PROCUREUR DES KONINGS BIJ DE RECHTBANK VAN EERSTE AAN-
LEG WEST-VLAANDEREN, afdeling Ieper,**

eiser,

tegen

A C,

beklaagde,

verweerster.

I. RECHTSPLEGING VOOR HET HOF

Het cassatieberoep is gericht tegen het vonnis in hoger beroep van de correctionele rechtbank West-Vlaanderen, afdeling Ieper, van 15 november 2018.

De eiser voert in een memorie grieven aan.

Raadsheer Alain Bloch heeft verslag uitgebracht.

Advocaat-generaal met opdracht Alain Winants heeft geconcludeerd.

II. BESLISSING VAN HET HOF

Beoordeling

Ontvankelijkheid van de memorie

1. Krachtens artikel 429, vierde lid, Wetboek van Strafvordering wordt, behoudens de uitzondering bedoeld in artikel 427, eerste lid, Wetboek van Strafvordering de memorie van de eiser per aangetekende brief ter kennis gebracht van de partij waartegen het beroep gericht is. Het bewijs van verzending wordt ter griffie neergelegd binnen de in het eerste tot derde lid bedoelde termijnen om een memorie in te dienen. Deze vormvereisten zijn voorgeschreven op straffe van onontvankelijkheid.
2. Er werd geen bewijs van verzending van eisers memorie aan de verweester ter griffie van het Hof ontvangen.

De memorie is niet onontvankelijk.

Ambtshalve middel

Geschonden wettelijke bepaling

- artikel 68 Wegverkeerswet

3. De verjaringstermijn van de strafvordering wegens overtredingen op de Wegverkeerswet en de uitvoeringsbesluiten ervan bedroeg, behoudens voor hier niet-toepasselijke overtredingen, ingevolge artikel 68 Wegverkeerswet, vóór de wijziging door artikel 25, 1°, van de wet van 6 maart 2018 ter verbetering van de verkeersveiligheid, één jaar te rekenen van de dag waarop de overtreding is begaan. Door de vermelde wetswijziging, die ingevolge artikel 26, eerste lid, van de wet van 6 maart 2018 in werking is getreden op 15 februari 2018, werd die verjaringstermijn op twee jaar gebracht.

4. De verjaringstermijn van twee jaar is van toepassing op alle strafvorderingen wegens de bedoelde overtredingen die op 15 februari 2018 nog niet waren vervallen door verjaring.

5. De verweerster wordt vervolgd voor een overtreding van artikel 11.1 Wegverkeersreglement en artikel 29, § 3, Wegverkeerswet die zou zijn gepleegd op 9 juli 2016. De verjaring van de strafvordering voor dit feit werd gestuit op 19 juni 2017 door de aanvraag door de procureur des Konings om een uittreksel uit het strafregister te verkrijgen. Daaruit volgt dat op 15 februari 2018 de strafvordering nog niet vervallen was door verjaring en derhalve voor het aan de verweerster verweten feit een verjaringstermijn van twee jaar van toepassing was.

De verjaring van de strafvordering werd binnen die termijn van twee jaar nuttig gestuit door de vordering van het openbaar ministerie op de rechtszitting van 5 maart 2018, zodat de verjaring van de strafvordering ten vroegste op 5 maart 2020 zou worden bereikt.

6. Het bestreden vonnis dat oordeelt dat de strafvordering is vervallen door verjaring, schendt de vermelde bepaling.

Dictum

Het Hof,

Vernietigt het bestreden vonnis.

Beveelt dat van dit arrest melding zal worden gemaakt op de kant van het vernietigde vonnis.

Houdt de beslissing over de kosten aan en laat die over aan de rechter op verwijzing.

Verwijst de zaak naar de correctionele rechtbank Oost-Vlaanderen, rechtszitting houdend in hoger beroep.

Dit arrest is gewezen te Brussel door het Hof van Cassatie, tweede kamer, samengesteld uit raadsheer Filip Van Volsem, als waarnemend voorzitter, de raadsheren Alain Bloch, Erwin Francis, Sidney Berneman en Ilse Couwenberg, en op de openbare rechtszitting van 5 februari 2019 uitgesproken door waarnemend

voorzitter Filip Van Volsem, in aanwezigheid van advocaat-generaal Marc Timperman, met bijstand van griffier Kristel Vanden Bossche.

K. Vanden Bossche

I. Couwenberg

S. Berneman

E. Francis

A. Bloch

F. Van Volsem